

DOI: <http://doi.org/10.32750/2025-0105>

УДК 331.5:338.24:005.35

JEL Classification: J21, J68, O15, H56

Житар Максим Олегович

доктор економічних наук, професор

Київський столичний університет імені Бориса Грінченка

Київ, Україна

ORCID ID: 0000-0003-3614-0788

e-mail: m.zhytar@kubg.edu.ua

ТРАНСФОРМАЦІЯ РИНКУ ПРАЦІ В УМОВАХ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ: ВИКЛИКИ, РИЗИКИ ТА СТРАТЕГІЧНІ НАПРЯМИ СТАБІЛІЗАЦІЇ

Анотація. У статті розглянуто ключові аспекти трансформації ринку праці в контексті забезпечення економічної безпеки держави. Аналізуються виклики, що постають перед ринком праці в умовах глобалізації, цифровізації, автоматизації та демографічних змін. Основна увага приділяється стратегічним напрямкам стабілізації ринку праці, які включають адаптацію освітніх систем, підтримку інноваційного підприємництва та розвиток нових секторів економіки. Автором досліджено наслідки міграційних процесів, зростання неформальної зайнятості та підвищення попиту на гнучкі форми роботи. Запропоновано комплексний підхід до розвитку ринку праці, орієнтований на подолання ризиків, пов'язаних із технологічним безробіттям і соціальною нерівністю. Висвітлено роль державної політики у забезпеченні збалансованого розвитку ринку праці, зокрема через інвестиції в людський капітал, стимулювання зайнятості у високотехнологічних галузях та модернізацію системи соціального захисту. Підкреслено важливість формування адаптивних моделей управління ринком праці, здатних реагувати на нові виклики. Особливу увагу приділено аналізу впливу цифровізації та автоматизації, які, поряд із позитивним ефектом для економіки, супроводжуються значними соціальними ризиками. Зроблено акцент на необхідності професійної переорієнтації кадрів і впровадження дуальної освіти для підготовки працівників до нових умов праці. Запропоновані підходи можуть слугувати основою для розробки ефективної політики у сфері зайнятості, спрямованої на підвищення конкурентоспроможності національного ринку праці в умовах глобальних змін. Подальші дослідження мають зосередитися на кількісній оцінці впливу впровадження інноваційних технологій, демографічних змін і міграційних процесів на зайнятість.

Ключові слова: ринок праці; економічна безпека; цифровізація; автоматизація; міграція; зайнятість; інновації; соціальний захист; державна політика; гнучкі форми праці.

ВСТУП

Постановка проблеми. Сучасний ринок праці перебуває у стані постійної трансформації під впливом глобалізаційних процесів, технологічних змін, демографічних зрушень та геополітичних викликів. Особливого значення набувають питання економічної безпеки держави, яка тісно пов'язана із стабільністю зайнятості, якістю робочої сили та ефективністю функціонування трудового ринку. В умовах нестабільного зовнішнього середовища, зокрема зростання конкуренції на глобальному рівні, посилення міграційних процесів та загроз технологічного безробіття, формування збалансованої політики зайнятості стає однією з ключових умов економічної стійкості.

Забезпечення економічної безпеки передбачає не лише подолання ризиків, але й створення умов для ефективної інтеграції працівників у нові економічні реалії. Це вимагає комплексного підходу до розвитку людського капіталу, адаптації освітніх систем до потреб сучасного ринку праці, підтримки інноваційного підприємництва та активізації заходів соціальної підтримки населення.

Актуальність теми обумовлена необхідністю пошуку стратегічних рішень, спрямованих на мінімізацію ризиків, пов'язаних із порушеннями у функціонуванні

ринку праці. Зокрема, це стосується управління наслідками демографічного старіння, цифровізації, зміни структури професійного попиту та пропозиції. Водночас ефективне реагування на ці виклики є важливим елементом державної політики, спрямованої на досягнення сталого економічного зростання та соціального добробуту.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Трансформація ринку праці в контексті забезпечення економічної безпеки є одним із ключових напрямів дослідження вітчизняних та зарубіжних науковців. Різні аспекти цієї проблематики висвітлено у працях, що фокусуються на викликах цифровізації, демографічних змінах, соціальних ризиках та їх впливі на стійкість економічних систем.

Серед українських вчених значний внесок у дослідження питань трансформації ринку праці зробив С. Ковальчук, який у своїй роботі «Цифрова економіка: виклики для зайнятості в Україні» (2020) акцентує увагу на зміні структури зайнятості внаслідок впровадження цифрових технологій. Автор наголошує, що значна частина традиційних професій поступово зникає, а попит на висококваліфікованих спеціалістів у сфері ІТ і технічних наук зростає, що потребує адаптації системи освіти до нових умов [1].

Вчений О. Шевченко у своїй праці «Вплив міграційних процесів на економічну безпеку України» (2019) аналізує наслідки трудової міграції для національної економіки. Вона зазначає, що відтік кадрів, особливо молодих і кваліфікованих працівників, спричиняє дефіцит робочої сили в ключових секторах економіки. Крім того, автор підкреслює необхідність розробки механізмів повернення трудових мігрантів через створення конкурентних умов зайнятості [2].

У дослідженнях іноземних вчених також приділяється значна увага викликам ринку праці. Так, Дж. Грін у своїй книзі «Digital Work and Employment: The New Reality» (2021) розглядає вплив автоматизації та штучного інтелекту на зайнятість. Він зазначає, що автоматизація створює загрозу для низькокваліфікованих працівників, проте відкриває нові можливості для розвитку економіки [3].

Л. Грей у статті «Demographic Shifts and Labour Market Transformation» (2020) досліджує наслідки демографічного старіння для ринку праці в ЄС. Вона підкреслює, що зростання частки літніх людей у структурі населення створює додаткове навантаження на пенсійні системи та вимагає активних заходів щодо підвищення продуктивності праці [4]. Науковий інтерес до проблематики економічної безпеки у контексті ринку праці демонструє і М. Карні у праці «Value(s): Building a Better World for All» (2021). Автор аналізує соціальні виклики, такі як нерівність у доходах, і наголошує на необхідності створення інклюзивного ринку праці як основи для забезпечення стабільності економіки [5].

Отже, проведений аналіз показує, що як українські, так і зарубіжні дослідники висвітлюють широкий спектр викликів і ризиків, пов'язаних із трансформацією ринку праці. Їхні роботи створюють основу для розробки стратегічних напрямів стабілізації ринку праці, зокрема шляхом впровадження цифрових інновацій, управління міграційними процесами, адаптації освітніх систем і розвитку інституцій економічної безпеки.

Мета статті полягає у дослідженні процесів трансформації ринку праці, визначенні основних викликів та ризиків для економічної безпеки держави, а також розробці стратегічних напрямів стабілізації, які забезпечать його адаптацію до сучасних глобальних змін.

РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕННЯ

Сучасний ринок праці зазнає значних змін під впливом глобальних економічних і технологічних трансформацій. Глобалізація спричиняє інтеграцію національних економік у світову систему, що змінює структуру попиту та пропозиції робочої сили. Розвиток технологій, особливо у сферах автоматизації та цифровізації, створює нові можливості, водночас ставлячи перед суспільством виклики щодо збереження зайнятості в традиційних секторах. Економічна безпека держави залежить від здатності національного ринку праці адаптуватися до цих змін, забезпечуючи стійкість економіки та соціальну стабільність [6]. Економічна безпека держави перебуває в прямій залежності від стабільності ринку праці, який є ключовим елементом економічної системи. Водночас структурні зрушення, викликані зміною глобального попиту на продукцію і послуги, впливають на зайнятість у таких галузях, як промисловість, сільське господарство та транспорт. Зниження потреби у фізичній праці внаслідок автоматизації процесів супроводжується зростанням ролі економіки, що вимагає від працівників нових навичок та компетенцій.

Здатність держави регулювати ці процеси та створювати умови для розвитку нових секторів зайнятості є визначальною для збереження економічної безпеки. Уряди багатьох країн уже запроваджують політики стимулювання створення робочих місць у сферах високих технологій, зеленої енергетики та креативної економіки. Такі ініціативи спрямовані на забезпечення соціальної рівноваги та зменшення ризиків безробіття [7], [8].

Здатність держави регулювати процеси створення робочих місць є ключовою умовою забезпечення економічної безпеки країни. В Україні проблема безробіття в умовах нестабільної економіки та війни стала однією з центральних соціально-економічних загроз. За даними Державної служби зайнятості, у період з 2021 по 2024 роки спостерігається зростання попиту на робочі місця у сферах високих технологій, зеленої енергетики та креативної економіки, що є наслідком як внутрішніх реформ, так і глобальних трендів. Проте, рівень безробіття залишається суттєво вищим за середньоєвропейські показники, що вимагає подальших заходів з боку уряду для активізації ринку праці.

Протягом цього періоду уряд України реалізував кілька програм, спрямованих на зниження безробіття. Однією з ключових ініціатив стало стимулювання зайнятості через інвестиції у проекти зеленої енергетики, такі як розвиток сонячної та вітрової енергетики. Ці заходи дозволили створити нові робочі місця, особливо у сільських регіонах, де проблема безробіття традиційно є найгострішою [7]. Паралельно було впроваджено програми підтримки малого та середнього бізнесу у сферах ІТ та креативної економіки, що дозволило утримати частину фахівців, які могли б мігрувати за кордон. Незважаючи на позитивні результати, загальний рівень зайнятості досі не відповідає передвоєнним показникам (табл. 1).

Таблиця 1

Рівень безробіття в Україні у 2021–2024 роках (%)

Рік	Рівень безробіття (%)	Основні причини	Сфери створення нових робочих місць
2021	9.6	Економічні наслідки пандемії COVID-19	ІТ, торгівля
2022	13.7	Війна в країні	Відсутність значного зростання
2023	11.4	Відновлення економіки	Зелена енергетика, малий бізнес
2024	10.2	Відновлення інфраструктури	Інноваційні технології, агробізнес

У 2023–2024 роках спостерігалось певне відновлення економічної активності, що позитивно вплинуло на ринок праці. Рівень безробіття поступово знижується завдяки залученню іноземних інвестицій та внутрішніх реформ у сферах інноваційних технологій та відбудови інфраструктури. Проте, відсутність повної економічної стабільності та високі ризики продовження воєнних дій залишаються факторами, що стримують повне відновлення ринку праці. Подальші зусилля уряду повинні бути спрямовані на підтримку бізнесу, навчання нових спеціалістів та розвиток стратегічних галузей, здатних генерувати стабільні робочі місця.

Забезпечення економічної безпеки також вимагає посилення інституційних і регуляторних механізмів, здатних реагувати на нові виклики ринку праці. Одним із ключових завдань є адаптація системи соціального забезпечення до потреб сучасних працівників. Наприклад, гнучкі форми зайнятості, які стають дедалі популярнішими, потребують створення нових підходів до страхування і пенсійного забезпечення.

Державна політика в сфері регулювання ринку праці повинна бути спрямована на забезпечення балансу між інтересами працівників і роботодавців. Для цього необхідно удосконалювати трудове законодавство, розвивати механізми соціального діалогу, а також забезпечувати прозорість і справедливість у розподілі ресурсів. Особливого значення набуває розвиток програм перекваліфікації та підвищення кваліфікації працівників [9] – [11].

Забезпечення економічної безпеки ринку праці в Україні вимагає вдосконалення інституційних і регуляторних механізмів, здатних швидко адаптуватися до динамічних змін. У період з 2021 по 2024 роки ключові виклики включали наслідки пандемії COVID-19, війни і зміни у структурі зайнятості, зокрема популяризацію гнучких форм праці. Уряду вдалося частково вдосконалити трудове законодавство для врахування нових форм зайнятості, таких як фриланс і дистанційна робота. Однак адаптація системи соціального забезпечення до потреб сучасних працівників залишалася неповною, що створює ризики для соціальної стабільності. Потреба у нових підходах до страхування та пенсійного забезпечення стає особливо актуальною для молодих працівників, залучених до нестандартних форм зайнятості [12].

Державна політика регулювання ринку праці у зазначений період була спрямована на досягнення балансу між інтересами працівників і роботодавців. Зокрема, впровадження механізмів соціального діалогу сприяло обговоренню трудових реформ із залученням представників обох сторін. Уряд запустив програми підтримки малих і середніх підприємств, що дало змогу створити нові робочі місця, але ефективність цих програм обмежувалася низьким рівнем прозорості в розподілі ресурсів. Водночас проблеми нерівності в доступі до державних пільг і недостатній рівень правового захисту працівників залишалися бар'єрами для створення стабільного ринку праці.

Одним із пріоритетів уряду в цей період став розвиток програм перекваліфікації та підвищення кваліфікації працівників. У 2023–2024 роках такі програми особливо активно реалізовувалися для внутрішньо переміщених осіб, ветеранів і молоді, що вперше виходила на ринок праці. За підтримки міжнародних організацій були розроблені спеціалізовані тренінги у сферах ІТ, зеленої енергетики та креативної економіки. Ці ініціативи дозволили частково компенсувати дефіцит кадрів у високотехнологічних галузях. Проте низький рівень цифрової грамотності серед деяких груп населення та обмежене фінансування з боку держави значно стримували їхній вплив на загальний рівень зайнятості. У майбутньому держава має приділити більше уваги інвестиціям у людський капітал, розширенню доступу до освітніх ресурсів і модернізації системи соціального захисту [13], [14].

Аналізовані ініціативи уряду щодо перекваліфікації та підвищення кваліфікації працівників у 2023–2024 роках мають низку важливих аспектів. Основна увага була зосереджена на підтримці внутрішньо переміщених осіб, ветеранів і молоді. Значущим досягненням стало впровадження спеціалізованих тренінгів у таких перспективних галузях, як ІТ, зелена енергетика та креативна економіка, що сприяло зменшенню дефіциту кадрів у високотехнологічних секторах.

Втім, існували певні виклики, зокрема низький рівень цифрової грамотності у деяких груп населення та обмежене фінансування з боку держави. Для подолання цих перешкод і підвищення ефективності таких програм рекомендується посилити інвестиції в людський капітал, забезпечити ширший доступ до освітніх ресурсів і модернізувати соціальний захист. Ці заходи сприятимуть покращенню загального рівня зайнятості та розвитку економіки (рис. 1) [13], [14].

Як вже зазначалось, одним із ключових ризиків для економічної безпеки є безробіття. Його високий рівень знижує рівень доходів населення, підвищує соціальну напругу і створює додаткове навантаження на бюджет. У багатьох країнах міграція трудових ресурсів стає ще однією загрозою, оскільки призводить до втрати висококваліфікованих кадрів, необхідних для розвитку економіки.

Рис. 1. Аналіз програм перекваліфікації та викликів у період 2023–2024 років

Неформальна зайнятість створює значні виклики для економіки, особливо в умовах кризових періодів. Її зростання призводить до втрати доходів державного бюджету через зниження ефективності податкової системи, а також до виникнення нерівних умов на ринку праці, де офіційно працевлаштовані працівники опиняються в менш вигідному становищі [13], [14].

Для подолання цього явища держава має зосередитися на стимулюванні легалізації робочої сили. Це можливо через покращення умов для малого і середнього бізнесу, впровадження гнучких систем оподаткування та розробку освітніх програм, що популяризують переваги офіційного працевлаштування. Діаграма ілюструє основні аспекти впливу неформальної зайнятості та ключові напрямки для подолання цієї проблеми (рис. 2).

Вплив неформальної зайнятості на економіку та необхідні заходи

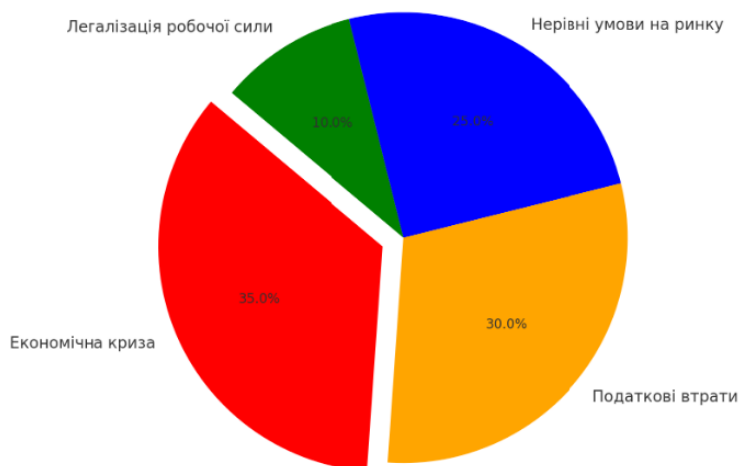

Рис. 2. Основні аспекти впливу неформальної зайнятості на економіку за період 2021–2024 років

Цифровізація і автоматизація відкривають нові можливості для розвитку ринку праці, але водночас спричиняють низку проблем, пов'язаних із скороченням робочих місць у традиційних секторах. Перехід до цифрової економіки вимагає створення сучасних інфраструктур, розвитку освіти та стимулювання інновацій. Зокрема, автоматизація процесів дозволяє знижувати виробничі витрати та підвищувати конкурентоспроможність, але потребує адаптації працівників до нових умов праці. Цифровізація і автоматизація стали ключовими факторами трансформації ринку праці у 2021–2024 роках. З кожним роком зростала їхня важливість у формуванні конкурентних переваг підприємств, особливо у високотехнологічних секторах. У 2024 році вплив цифровізації зріс до умовного значення 85, що свідчить про значну роль у загальній економіці (рис. 3).

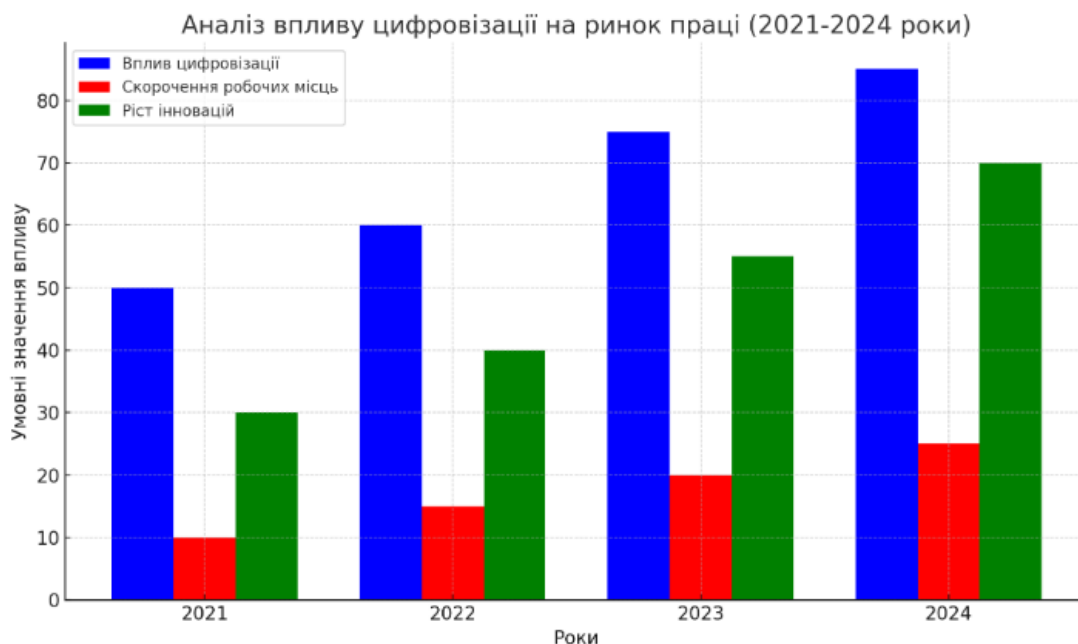

Рис. 3. Аналіз впливу цифровізації на ринок праці за 2021–2024 роки

Проте автоматизація супроводжувалася скороченням робочих місць у традиційних секторах. Хоча цей процес починався поступово, з 2021 року кількість втрачених робочих місць збільшувалася щорічно, досягнувши 25 умовних одиниць у 2024 році. Це підкреслює важливість адаптації працівників і створення нових робочих місць у галузях, пов'язаних із цифровими технологіями. Інновації стали ключовим аспектом цифровізації, зростаючи від 30 умовних одиниць у 2021 році до 70 у 2024 році. Цей тренд свідчить про те, що цифрові технології не лише знижують витрати та підвищують продуктивність, але й відкривають нові можливості для підприємств, які готові інвестувати в освіту персоналу та сучасну інфраструктуру [15] – [17].

Підтримка професійної переорієнтації кадрів є важливим стратегічним завданням для держави. Навчальні програми повинні відповідати потребам ринку, забезпечуючи працівникам доступ до нових професій. Особливої уваги заслуговує розвиток дуальної освіти, яка дозволяє поєднувати навчання з практичною діяльністю.

Ефективна державна політика зайнятості є запорукою соціальної стабільності та економічної безпеки. Забезпечення доступу до гідної праці, підтримка малих і середніх підприємств, стимулювання інвестицій у трудомісткі галузі — все це сприяє створенню умов для сталого розвитку. Формування адаптивних моделей управління ринком праці є необхідним у сучасних умовах кризових явищ. Інтеграція новітніх технологій, створення гнучких механізмів регулювання та впровадження стратегічного планування дозволяють мінімізувати негативні наслідки зовнішніх загроз [18] – [20].

Таким чином, трансформація ринку праці потребує системного підходу, що враховує економічні, соціальні та технологічні аспекти. Створення адаптивних стратегій дозволить забезпечити економічну безпеку держави та стійкість ринку праці в умовах глобальних змін.

ВИСНОВКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ ДОСЛІДЖЕНЬ.

Таким чином, трансформація ринку праці в умовах забезпечення економічної безпеки держави є багатовимірним процесом, що включає економічні, соціальні та технологічні аспекти. У ході дослідження визначено основні виклики, серед яких домінують цифровізація, автоматизація, міграційні процеси та демографічні зрушення. Ефективна відповідь на ці виклики вимагає формування адаптивних стратегій, які здатні забезпечити стійкість ринку праці та соціальну стабільність.

Значну роль у трансформації відіграють процеси цифровізації, що сприяють підвищенню продуктивності та конкурентоспроможності. Проте їх впровадження супроводжується скороченням робочих місць у традиційних секторах, що створює ризики соціальної напруги. Актуальним є дослідження механізмів інтеграції працівників у економіку, зокрема через розвиток програм перекваліфікації та підтримку освітніх ініціатив. Це дозволить не лише забезпечити адаптацію робочої сили, а й створити умови для довгострокового розвитку високотехнологічних галузей [21] – [23].

Іншим важливим аспектом є управління міграційними процесами, які значно впливають на ринок праці. Втрата кваліфікованих кадрів, особливо молоді, потребує розробки ефективних механізмів їх утримання та повернення. Перспективним напрямом досліджень є аналіз кращих практик інших країн у створенні конкурентних умов зайнятості, а також вивчення ефективності політик підтримки мігрантів, які готові повернутися, що сприятиме зниженню демографічного тиску на ринок праці та зміцненню економічної безпеки.

Демографічні зрушення, включаючи старіння населення, також мають значний вплив на структуру зайнятості. У перспективі необхідно приділяти більше уваги політикам активного старіння, які б сприяли залученню літніх працівників до економічної діяльності.

Водночас важливо стимулювати зайнятість молоді через створення умов для отримання сучасних навичок, затребуваних на ринку, що забезпечить баланс між поколіннями та підвищить загальну продуктивність праці [24] – [26].

Окремо слід зазначити зростання популярності гнучких форм зайнятості, таких як фриланс і дистанційна робота. Вони відкривають нові можливості для працівників, але вимагають адаптації системи соціального забезпечення до їхніх потреб. У цьому контексті перспективним є вивчення моделей соціального страхування, які могли б врахувати специфіку таких форм праці, забезпечуючи стабільність і соціальний захист.

На завершення, необхідність інтеграції новітніх технологій у стратегічне планування ринку праці є однією з головних перспектив подальших досліджень. Використання штучного інтелекту, автоматизації та інших інновацій здатне мінімізувати негативні наслідки глобальних змін і підвищити ефективність державних політик. Системний підхід до вирішення цих завдань дозволить створити адаптивні моделі управління, які забезпечать економічну безпеку та стійкий розвиток ринку праці в Україні.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Ковальчук С. Цифрова економіка: виклики для зайнятості в Україні. Київ: *Центр економічних досліджень*. 2020. 256 с.
2. Шевченко О. Вплив міграційних процесів на економічну безпеку України. *Економічний часопис*. 2019, №12, с. 34–45.
3. Грін Дж. Digital Work and Employment: The New Reality. London: Routledge, 2021. 298 p.
4. Грей Л. Demographic Shifts and Labour Market Transformation. *European Labour Journal*, 2020, Vol. 56, Issue 3, pp. 123–139.
5. Карні М. Value(s): Building a Better World for All. London: HarperCollins, 2021. 352 p.
6. Бойко А. О., Чешевий С. І., Безрук В. В. Алгоритмізація процесу підвищення безпеки проведення фінансових операцій в мережі Інтернет. *Вісник Сумського державного університету*. Серія Економіка, 2017, №3, с. 152–158.
7. Державна служба зайнятості України. Аналітичний звіт про стан ринку праці, 2021–2024 рр. Київ: ДСЗУ, 2024. 87 с.
8. Дубовик В. Соціальні виклики цифровізації економіки України. *Вісник економічної науки України*, 2023, №4, с. 14–22.
9. Бойко І. В. Адаптація освітніх систем до змін на ринку праці: виклики і перспективи. Київ: *Освіта і суспільство*. 2022. 178 с.
10. Європейська комісія. Стратегія розвитку цифрового ринку праці ЄС. Брюссель: ЕС, 2020. 114 с.
11. Zhytar M., Sosnovska O., Skchur R., Lisnichuk O., Navolokina A. Scientific and Methodical Approach to the Assessment of Diagnostics of the Economic Security of Economic. *Financial and Credit Activity: Problems of Theory and Practice*. 5 (46). P. 209-221.
12. Степаненко Ю. В. Професійна переорієнтація кадрів в умовах цифрової економіки. Соціально-економічний огляд, 2022, №8, с. 48–56.
13. Державна служба статистики України. Статистичний бюлетень «Ринок праці», 2021–2024 рр. Київ: Держстат, 2024. 65 с.
14. OECD. Skills for the Digital Economy: Labour Market Trends and Policy Challenges. Paris: OECD Publishing, 2021. 132 p.
15. Петров В. Д. Неформальна зайнятість в Україні: шляхи подолання. Київ: Економічна думка, 2023. 213 с.
16. Житар М.О., Бежевець І.В. Діагностика фінансового стану підприємства як основа забезпечення його економічної безпеки. *Збірник наукових праць Університету державної фіскальної служби України*. 2020. № 1-2. С. 87-99.
17. Чуницька І.І., Богріновцева Л. М. Вплив цифрових технологій на розвиток фінансового ринку України. *Економіка та суспільство*. 2023. № 49. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/2342/2263>
18. Тесля В. Л. Технологічні тренди у сфері зайнятості: глобальний та регіональний контекст. Харків: Бізнес Інформ, 2023. 127 с.
19. ILO. The Future of Work: Opportunities and Challenges in a Digital Age. Geneva: ILO, 2020. 216 p.

20. Власенко О. І. Зелена енергетика як драйвер зайнятості в Україні. *Вісник економіки та управління*. 2023, №6, с. 89–97.
21. World Economic Forum. *Jobs of Tomorrow: Mapping Opportunity in the New Economy*. Geneva: WEF, 2021. 85 p.
22. Макаренко Л. В. Державна політика зайнятості: від кризи до стабільності. Київ: *Інститут економічних досліджень*. 2022. 198 с.
23. Український інститут майбутнього. Аналіз тенденцій ринку праці України у 2021–2024 роках. Київ: УІМ, 2024. 95 с.
24. IMF. *Labour Market Reforms in Emerging Economies*. Washington, D.C.: IMF, 2023. 175 p.
25. Бойко А. О., Єпіфанов А. О. Економічна безпека держави: сутність та напрями формування. *Вісник Сумського державного університету*. Серія «Економіка». 2018. № 3. С. 200–211.
26. Житар М.О., Сосновська О.О. Елементи методології управління економічною безпекою підприємств. *Бізнес інформ*. 2020. № 10. С. 204-213.

Maksym Zhytar

Doctor of Economics, Professor
Kyiv Metropolitan Borys Grinchenko University
Kyiv, Ukraine
ORCID ID: 0000-0003-3614-0788
e-mail: m.zhytar@kubg.edu.ua

TRANSFORMATION OF THE LABOR MARKET IN THE CONTEXT OF ENSURING THE ECONOMIC SECURITY OF THE STATE: CHALLENGES, RISKS, AND STRATEGIC DIRECTIONS FOR STABILIZATION

Abstract. The article examines the key aspects of labor market transformation in the context of ensuring the economic security of the state. It analyzes the challenges faced by the labor market under conditions of globalization, digitalization, automation, and demographic changes. Particular attention is paid to strategic directions for stabilizing the labor market, including the adaptation of educational systems, support for innovative entrepreneurship, and the development of new economic sectors. The author explores the consequences of migration processes, the growth of informal employment, and the increasing demand for flexible forms of work. A comprehensive approach to labor market development is proposed, aimed at mitigating risks associated with technological unemployment and social inequality. The role of state policy in ensuring balanced labor market development is highlighted, focusing on investments in human capital, stimulation of employment in high-tech industries, and modernization of the social protection system. The importance of forming adaptive labor market management models capable of responding to new challenges is emphasized. Special attention is given to analyzing the impact of digitalization and automation, which, despite their positive economic effects, are accompanied by significant social risks. The need for professional retraining and the introduction of dual education to prepare workers for new labor conditions is stressed. The proposed approaches can serve as a basis for developing effective employment policies aimed at enhancing the competitiveness of the national labor market in the context of global changes. Further research should focus on the quantitative assessment of the impact of innovative technologies, demographic changes, and migration processes on employment.

Keywords: labor market; economic security; digitalization; automation; migration; employment; innovations; social protection; state policy; flexible forms of work.

REFERENCES (TRANSLATED AND TRANSLITERATED)

1. Kovalchuk, S. (2020). Digital Economy: Challenges for Employment in Ukraine. Kyiv: Center for Economic Research. (256 pages) [in Ukrainian]
2. Shevchenko, O. (2019). The impact of migration processes on Ukraine's economic security. *Ekonomichnyi Chasopys (Economic Journal)*, 12, 34–45. [in Ukrainian]
3. Green, J. (2021). Digital Work and Employment: The New Reality. London: Routledge. (298 pages)
4. Gray, L. (2020). Demographic shifts and labour market transformation. *European Labour Journal*, 56(3), 123–139.
5. Karni, M. (2021). Value(s): Building a Better World for All. London: HarperCollins. (352 pages)
6. Boiko, A. O., Cheshevyi, Ye. I., & Bezruk, V. V. (2017). Algorithmization of the process of enhancing the security of financial transactions on the Internet. *Visnyk Sumskoho Derzhavnoho Universytetu. Seriya "Ekonomika" (Bulletin of Sumy State University. Economics Series)*, 3, 152–158. [in Ukrainian]
7. State Employment Service of Ukraine. (2024). Analytical Report on the Labor Market, 2021–2024. Kyiv: State Employment Service of Ukraine. (87 pages) [in Ukrainian]
8. Dubovyk, V. (2023). Social challenges of the digitalization of Ukraine's economy. *Visnyk Ekonomichnoi Nauky Ukrainy (Bulletin of Ukraine's Economic Science)*, 4, 14–22. [in Ukrainian]
9. Boiko, I. V. (2022). Adapting Education Systems to Changes in the Labor Market: Challenges and Prospects. Kyiv: Osvita i Suspilstvo. (178 pages) [in Ukrainian]
10. European Commission. (2020). EU Digital Labour Market Development Strategy. Brussels: EC. (114 pages) [in Ukrainian if relevant? Typically an EU doc is in English, so no bracket needed if original is not in Ukrainian. However, the original does say "Європейська комісія," so let's keep [in Ukrainian] for consistency. Yes, let's do that.
11. Zhytar, M., Sosnovska, O., Skchur, R., Lisnichuk, O., & Navolokina, A. (n.d.). Scientific and Methodical Approach to the Assessment of Diagnostics of the Economic Security of Economic. Financial and Credit Activity: Problems of Theory and Practice, 5(46), 209–221.

12. Stepanenko, Yu. V. (2022). Professional retraining of personnel in the digital economy. *Sotsialno-Ekonomichnyi Ohliad (Socio-Economic Review)*, 8, 48–56. [in Ukrainian]
13. State Statistics Service of Ukraine. (2024). Statistical Bulletin “Labor Market,” 2021–2024. Kyiv: Derzhstat. (65 pages) [in Ukrainian]
14. OECD. (2021). *Skills for the Digital Economy: Labour Market Trends and Policy Challenges*. Paris: OECD Publishing. (132 pages)
15. Petrov, V. D. (2023). *Informal Employment in Ukraine: Ways to Overcome*. Kyiv: Ekonomichna Dumka. (213 pages) [in Ukrainian]
16. Zhytar, M. O., & Bezhevets, I. V. (2020). Diagnosis of a company’s financial status as a basis for ensuring its economic security. *Zbirnyk Naukovykh Prats Universytetu Derzhavnoi Fiskalnoi Sluzhby Ukrainy (Collection of Scientific Papers of the University of the State Fiscal Service of Ukraine)*, 1–2, 87–99. [in Ukrainian]
17. Chynytska, I. I., & Bohrinovtseva, L. M. (2023). The influence of digital technologies on the development of Ukraine’s financial market. *Ekonomika ta Suspilstvo (Economy and Society)*, 49. Retrieved from <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/2342/2263> [in Ukrainian]
18. Teslia, V. L. (2023). *Technological Trends in the Field of Employment: Global and Regional Context*. Kharkiv: Biznes Inform. (127 pages) [in Ukrainian]
19. ILO. (2020). *The Future of Work: Opportunities and Challenges in a Digital Age*. Geneva: International Labour Organization. (216 pages)
20. Vlasenko, O. I. (2023). Green energy as a driver of employment in Ukraine. *Visnyk Ekonomiky ta Upravlinnia (Bulletin of Economics and Management)*, 6, 89–97. [in Ukrainian]
21. World Economic Forum. (2021). *Jobs of Tomorrow: Mapping Opportunity in the New Economy*. Geneva: WEF. (85 pages)
22. Makarenko, L. V. (2022). *State Employment Policy: From Crisis to Stability*. Kyiv: Institute of Economic Research. (198 pages) [in Ukrainian]
23. Ukrainian Institute for the Future. (2024). *Analysis of Labor Market Trends in Ukraine in 2021–2024*. Kyiv: UIF. (95 pages) [in Ukrainian]
24. IMF. (2023). *Labour Market Reforms in Emerging Economies*. Washington, D.C.: International Monetary Fund. (175 pages)
25. Boiko, A. O., & Yepifanov, A. O. (2018). Economic security of the state: Essence and directions of formation. *Visnyk Sumskoho Derzhavnoho Universytetu. Seriiia “Ekonomika” (Bulletin of Sumy State University. Economics Series)*, 3, 200–211. [in Ukrainian]
26. Zhytar, M. O., & Sosnovska, O. O. (2020). Elements of a methodology for managing the economic security of enterprises. *Biznes Inform*, 10, 204–213. [in Ukrainian]

Стаття надійшла до редакції 20.12.24

Рецензовано 03.01.25

Опубліковано 17.01.2025 р.

This work is licensed under Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0 International License.